

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12)

OPIS OCHRONNY WZORU PRZEMYSŁOWEGO

(19) **PL** (11) **7963**

(51) Klasyfikacja:
08-01

(21) Numer zgłoszenia: **5624**

(22) Data zgłoszenia: **23.04.2004**

(54)

Wiertarka udarowa

(30) Pierwszeństwo:

30.10.2003 (DE) 40306942.4

(45) O udzieleniu prawa z rejestracji ogłoszono:

30.06.2005 WUP 06/2005

(73) Uprawniony z rejestracji wzoru przemysłowego:

Robert Bosch GmbH, Stuttgart, (DE)

(72) Twórca(y) wzoru przemysłowego:

Aglassinger Hans-Peter, Esslingen, (DE)

PL 7963

OK-I-43/53784

Nr Rp. 7963Klasa 08-01

Wiertarka udarowa

Przedmiotem wzoru przemysłowego jest wiertarka udarowa.

Wiertarka udarowa według wzoru przemysłowego odróżnia się od znanych tego typu wiertarek nowym i posiadającym indywidualny charakter kształtem zewnętrznym i oryginalnością, przejawiającą się w cechach linii, konturów i kształtu elementów.

Przedmiot wzoru przemysłowego jest uwidoczniony na załączonym rysunku fig. 1, i na odbitkach fotografii fig. 2 do fig. 8, przy czym fig. 1 przedstawia wiertarkę udarową w widoku perspektywicznym, fig. 2 - wiertarkę udarową według fig. 1 także w widoku perspektywicznym, fig. 3 - wiertarkę udarową w widoku z prawego boku, fig. 4 - wiertarkę udarową w widoku z lewego boku, fig. 5 - wiertarkę udarową w widoku z góry, fig. 6 - wiertarkę udarową w widoku z dołu, fig. 7 - wiertarkę udarową w widoku z przodu, fig. 8 - wiertarkę udarową w widoku z tyłu.

Wiertarka udarowa według wzoru przemysłowego ma korpus z uchwytem, do którego w przedniej części dołączony jest zaciskowy uchwyt wiertarski dla narzędzia i pionowa dodatkowa rękojeść. Zaciskowy uchwyt wiertarski ma kształt rozszerzającego się ku tyłowi stożka ściętego. Pomiędzy uchwytem zaciskowym i pozostałą częścią korpusu znajduje się pionowy element, którego dolna część stanowi dodatkową pionową rękojeść wiertarki. Ten element poniżej osi uchwytu zaciskowego ma z lewego boku, zagłębienie ograniczone dwoma bocznymi ściankami, wyprofilowanymi na kształt ucha mającego dwa przelotowe otwory, jeden - większy o postaci zbliżonej do nieregularnego czworoboku, drugi - mniejszy o kształcie sześcioboku. W tej części zagłębienia znajduje się płaski przycisk, którego wystająca na zewnątrz część ma górną powierzchnię rowkowaną oraz usytuowany powyżej tego przycisku, poprzeczny żłobkowany poziomy pręt. W zagłębieniu, które ciągnie się dalej poniżej ucha, w kierunku znajdującej się niżej rękojeści, umieszczone jest też dwuskrzydłowe pokrętło osadzone na tulejowym trzpieniu (fig. 1, 2, 4, 7). Czołowa ścianka boczna zagłębienia ma, na wysokości pokrętła, trzy wzdłużne lekko zagięte u dołu kanałki. Znajdująca się poniżej pionowa rękojeść dodatkowa ma przy podstawie lekko rozszerzoną stopę o płaskiej eliptycznej powierzchni dolnej, jak to ukazano zwłaszcza na fig. 6, a na jej tylnym obrzeżu znajduje się kilka pionowych rzędów kołowych zagłębień o niewielkiej średnicy. Dodatkowa rękojeść oddzielona jest u góry od pozostałej części pionowego elementu poziomym eliptycznym kołnierzem, jak to pokazano zwłaszcza na fig. 1, 3, 6, 7.

Po prawej stronie korpusu, przeciwległe do zagłębienia ograniczonego dwoma ściankami, element z dodatkową rękojeścią ma w górnej części łukowo klinową obejmę, jak to uwidoczniono zwłaszcza na fig. 7.

Bryła korpusu ma w widoku z boku zarys zbliżony do kształtu pistoletu. Powierzchnia górna korpusu przechodzi w tylnej części wiertarki, ku dołowi poprzez lekki występ w tylną ściankę uchwytu wiertarki. Ta ścianka ma lekko chropowatą powierzchnię, zrealizowaną przez strukturę powierzchni o charakterze powierzchni piłki golfowej, posiadającej regularnie rozmieszczone kołowe zagłębienia, jak to uwidoczniono na fig. 1, 2, 3, 4, 8. Chropowata powierzchnia jest nieco szersza w części górnej i zwęża się ku dołowi. Uchwyt odchyła się lekko do tyłu od pionu w kierunku dolnym i u dołu ma dołączony przewód zasilający. Górna część korpusu ma na swym lewym boku, tuż za pionowym elementem z dodatkową rękojeścią, umieszczone w trapezowej wnęce, kołowe pokrętło z, umieszczonym w jego pionowej osi, podłużnym prostopadłościennym przełącznikiem, zaopatrzonym na jednym końcu w znak odwozowujący strzałkę.

Korpusu ma za kołowym przełącznikiem, patrząc w kierunku tyłu, na obydwu bokach podłużne, usytuowane lekko skośnie względem poziomu, szczeliny, w których znajdują się w przybliżeniu prostokątne otwory wentylacyjne (fig. 1, 2, 3, 4).

Pozioma część górna, jak to uwidoczniono na fig. 1, 2, 3, 4, 5, ma powierzchnię górną podzieloną na dwa segmenty. Pierwszy, leżący po stronie przedniej, ma widoczną nakładkę wyposażoną w poprzeczne podłużne występy rozdzielone

siedmioma prostokątnymi, nieco od występów węższymi, rowkami. Drugi - tylny ma w tylnej części cztery poprzeczne podłużne wgłębienia. Powierzchnia górna korpusu ma, te dwa segmenty górne, oddzielone od części dolnej skośną krawędzią, która wychodząc od obrzeża tylnego obniża się w części przedniej, zbliżając się do wnęki z kołowym pokrętle.

W narożu wewnętrznym korpusu znajduje się element o kształcie kątownika, przy którego górnym ramieniu usytuowany jest przesuwany przełącznik widoczny na obydwu bokach korpusu, jak to uwidoczniono zwłaszcza na fig. 1, 2, 3, 4, 6, 8.

Cechami istotnymi wzoru przemysłowego są: korpus, w którym pomiędzy uchwytem zaciskowym i pozostałą częścią znajduje się pionowy element, którego dolna część stanowi dodatkową pionową rękojeść wiertarki, posiadający z lewego boku, zagłębienie ograniczone dwoma bocznymi ściankami, wyprofilowanymi na kształt ucha mającego dwa przelotowe otwory, jeden - większy o postaci zbliżonej do nieregularnego czworoboku, drugi - mniejszy o kształcie sześcioboku z usytuowanymi elementami funkcyjnymi, przy czym po prawej stronie korpusu, przeciwległe do zagłębienia, ograniczonego dwoma ściankami, element z dodatkową rękojeścią ma w górnej części łukowo klinową obejmę. Bryła korpusu ma w widoku z boku zarys zbliżony do kształtu pistoletu. Powierzchnia górna korpusu przechodzi w tylnej części wiertarki, ku dołowi poprzez lekki występ w tylną ściankę uchwytu wiertarki. Ta ścianka ma lekko chropowatą powierzchnię, zrealizowaną przez strukturę powierzchni o

charakterze powierzchni piłki golfowej, posiadającej regularnie rozmieszczone kołowe zagłębienia, przy czym chropowata powierzchnia jest nieco szersza w części górnej i zwęża się ku dołowi. Górna część korpusu ma na swym lewym boku, tuż za pionowym elementem z dodatkową rękojeścią, kołowe pokrętło z, umieszczonym w jego pionowej osi, podłużnym prostopadłościennym przełącznikiem, zaopatrzonym na jednym końcu w znak odwozowujący strzałkę, umieszczone w trapezowej wnęce. Korpus ma za kołowym przełącznikiem, patrząc w kierunku tyłu, na obydwu bokach podłużne, usytuowane lekko skośnie ku dołowi szczeliny, w których znajdują się, w przybliżeniu prostokątne, otwory wentylacyjne. Pozioma część górna ma powierzchnię górną podzieloną na dwa segmenty; pierwszy, leżący po stronie przedniej, ma widoczną nakładkę wyposażoną w poprzeczne podłużne występy rozdzielone siedmioma prostokątnymi rowkami, drugi - tylny ma w tylnej części powierzchni górnej cztery poprzeczne podłużne wgłębienia. Powierzchnia górna korpusu ma te dwa segmenty górne oddzielone od części dolnej skośną krawędzią, która wychodząc od szczytowej części obrzeża tylnego obniża się w części przedniej, zbliżając się do wnęki z kołowym pokrętłem. W narożu wewnętrznym korpusu znajduje się element o kształcie kątownika, przy którego górnym ramieniu usytuowany jest przesuwny przełącznik widoczny na obydwu bokach korpusu, jak to uwidoczniono na załączonych fig.: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8.

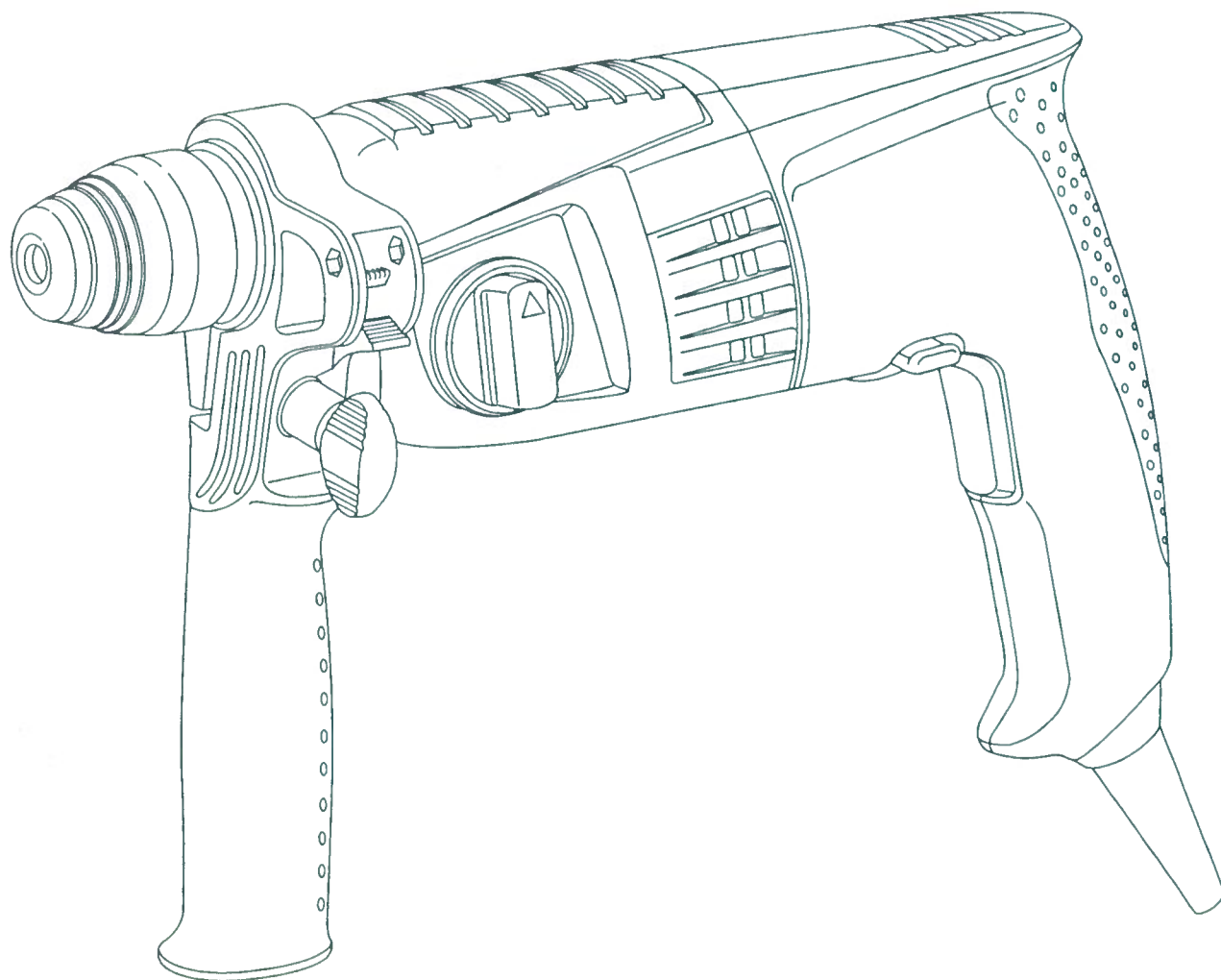

Fig. 1

Fig. 2

Fig. 3

Fig. 4

Fig. 5

Fig. 6

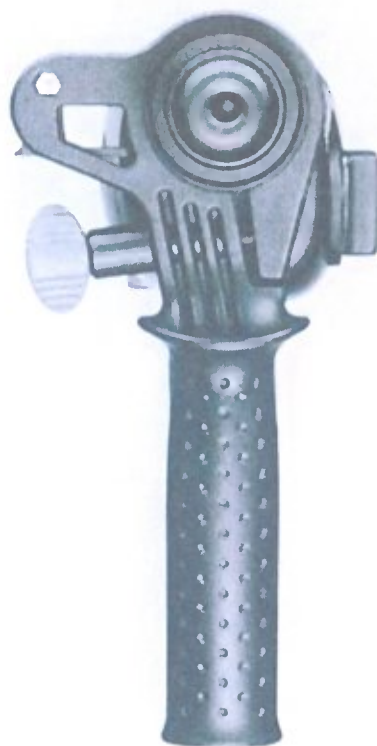

Fig. 7

Fig. 8